

12. "Svårare seglats man aldrig finner
An den, som står på lyckans haf;
Mången står pultron der hamnen finner,
Mången bra karl går der i qwas.
Hälsängt met det häveri, der händer
Att din manöver gör försök;
Nej, sätt dig ner till wind sig vänder
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

13. "Der man låter dig så bryta isen,
Att rödja vägen åt en ann;
Der ser du en krusa dela prisen,
Som du med tapper antring wann.
Men fast vinst och frakten är så dålig
Och mången Medare ett öf,
Gif dig tillfrids, war trygg och tålig,
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

14. "Möter på din furs dig någon flicka,
Munter och liflig, öm och warm,
Kira genast pipan i din ficka
Och dig förtöj wid flickans barm.
Vär hon elsk anlaggrund, din mafa,
Sorgerna ej ändå förtöl:
Hala din pipa då tillbaka,
Stoppa på nytt, och tänd och rök. :.

15. "Svårare seglats man aldrig finner
An den, som står på lyckans haf;
Mången står pultron der hamnen finner,
Mången bra karl går der i qwas.
Hälsängt met det häveri, der händer
Att din manöver gör försök;
Nej, sätt dig ner till wind sig vänder
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

16. "Der man låter dig så bryta isen,
Att rödja vägen åt en ann;
Der ser du en krusa dela prisen,
Som du med tapper antring wann.
Men fast vinst och frakten är så dålig
Och mången Medare ett öf,
Gif dig tillfrids, war trygg och tålig,
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

— 5 —

— 8 —

Den Fjerde:

Svårare seglats man aldrig finner
An den, som står på lyckans haf;
Mången står pultron der hamnen finner,
Mången bra karl går der i qwas.
Hälsängt met det häveri, der händer
Att din manöver gör försök;
Nej, sätt dig ner till wind sig vänder
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

Der man låter dig så bryta isen,
Att rödja vägen åt en ann;
Der ser du en krusa dela prisen,
Som du med tapper antring wann.
Men fast vinst och frakten är så dålig
Och mången Medare ett öf,
Gif dig tillfrids, war trygg och tålig,
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

Möter på din furs dig någon flicka,
Munter och liflig, öm och warm,
Kira genast pipan i din ficka
Och dig förtöj wid flickans barm.
Vär hon elsk anlaggrund, din mafa,
Sorgerna ej ändå förtöl:
Hala din pipa då tillbaka,
Stoppa på nytt, och tänd och rök. :.

17. "Svårare seglats man aldrig finner
An den, som står på lyckans haf;
Mången står pultron der hamnen finner,
Mången bra karl går der i qwas.
Hälsängt met det häveri, der händer
Att din manöver gör försök;
Nej, sätt dig ner till wind sig vänder
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

18. "Der man låter dig så bryta isen,
Att rödja vägen åt en ann;
Der ser du en krusa dela prisen,
Som du med tapper antring wann.
Men fast vinst och frakten är så dålig
Och mången Medare ett öf,
Gif dig tillfrids, war trygg och tålig,
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

19. "Möter på din furs dig någon flicka,
Munter och liflig, öm och warm,
Kira genast pipan i din ficka
Och dig förtöj wid flickans barm.
Vär hon elsk anlaggrund, din mafa,
Sorgerna ej ändå förtöl:
Hala din pipa då tillbaka,
Stoppa på nytt, och tänd och rök. :.

20. "Svårare seglats man aldrig finner
An den, som står på lyckans haf;
Mången står pultron der hamnen finner,
Mången bra karl går der i qwas.
Hälsängt met det häveri, der händer
Att din manöver gör försök;
Nej, sätt dig ner till wind sig vänder
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

21. "Der man låter dig så bryta isen,
Att rödja vägen åt en ann;
Der ser du en krusa dela prisen,
Som du med tapper antring wann.
Men fast vinst och frakten är så dålig
Och mången Medare ett öf,
Gif dig tillfrids, war trygg och tålig,
Stoppa din pipa, tänd och rök. :.

22. "Möter på din furs dig någon flicka,
Munter och liflig, öm och warm,
Kira genast pipan i din ficka
Och dig förtöj wid flickans barm.
Vär hon elsk anlaggrund, din mafa,
Sorgerna ej ändå förtöl:
Hala din pipa då tillbaka,
Stoppa på nytt, och tänd och rök. :.

— 7 —

GS 226

Fyra wackra och

Nya Visor.

Den första:

Tinas Klagan.

Hur dyfter Lunden är I denna
midnattstimma! etc.

Den Andra:

Tinas Begraving.

Ensam gick en tärna, Ledd af nat-
tens stjerna, etc.

Den Tredje:

Snökar, tårar, böner, knäfall,
ånger, etc.

Den Fjerde:

Svårare seglats man aldrig
finner, etc.

Stockholm,

tryckt hos Rudolf Wall, 1854.

— "någon" —
Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

1. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

2. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

— 3 —

3. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

4. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

— 4 —

Den Fjärta:

Hur dyrt lunden är i denna midnattstimm! Knappt syns en stjärna glimma i mörkret här och der. Hör denna fögelns qvada: Att älska och att lida ej blett mitt öde är.

2. En ensam näktergal i nattens skugga sitter, Hans sorgligt ljusna qvitter hörs i denna dal. När han sin klagan sjuter, Jag dubbel vällust njuter Att gråta fram mitt qval.

3. Som han, jag ensam är, Som hans mitt hjerta brinner, Men ingens hjerta finner, Som lika ömbet när. Den suck min kärlek sänder till höjden öfver länder Och qvalet mig förtär.

4. Att du det qvalet väckt, Som först din kärlek tydde, Men från mitt hjerta flydde, Likt bra vindens slägt. Din suck jag mer ej andas, Din gråt med min ej blandas, Min sällhetsdag är släkt.

5. Att döden för mig gömt De trofast älskande Och qvar mig lemnande, Som älskat dem så ömt; Min samn är såfångt sträckt, Mitt sinne till förtviflan väckt; De hafva mig nu glömt.

6. Skall denna klagoröst Mot döfva himlen ställa Och tårströmmen falla Förtärad på mitt bröst? Skall blett mig echo svara? Samt klippa bösliq vara Och färdig att ge tröst.

— 5 —
Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

7. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

8. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

9. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

10. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

11. Jag har en liten hemlighet för dig, en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig. Jag har en liten hemlighet som jag vill dela med dig.

— 6 —

— 7 —

Näkte mig så ömt den trogna samnen, Då jag smög infognito till dig; Hvarför är nu denna lugna hamnen, Att, för evigt stängd för mig. ::

Hvarför, hvarför får mitt stadars hjerta, Som af plågor tårdt knappt andas än, Aldrig mer, till lindring i sin smärta, Tröskas mot sin äldre bästa vän. ::

Jag var fattig och ditt hjerta blödde Vid min nöd och mitt behof, Sophi! Jag var hungrig, sängen och du födde Liggaren — nu är jag rik och fri. ::

Rik och fri! o mina tårar flyta, Rik och fri! men du ej älskar mig, Att hur gerna ville jag ej byta, Vara fattig, älskad utaf dig. ::

Kärval Sophi! slit ej de flema banden, Vänta litet, gif dig tålmod, Snart de jern, mig stött från glädjestranden, Vara skall utöfver jordens flod. ::

Der skall du emot din vilja gråta Mina öden, dina villers lett? Känna först min kärlek och förlåta Mina fel — och ångra egna brott. ::